

Белоградчишкият еп. Поликарп отслужи втората част на Покаяния канон на св. Андрей Критски

Тази вечер, 12 март, съгласно програмата на Софийската св. митрополия за съборните богослужения през Великия пост, в древния столичен храм „Света София – Премъдрост Божия“ бе прочетена втората част на Покаяния канон на св. Андрей Критски. Богослужбата бе предствоявана от софийския викарий – Белоградчишки еп. Поликарп.

В съслужение с Негово Преосвещенство участваха софийски духовници и дякони.

Във великопостната вечерня молитвено участие взе Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Неофит, и Негово Преосвещенство Тивериополски еп. Тихон, викарий на Българския патриарх.

Покайният канон на св. Андрей Критски, който се полага да се изпълнява през дните на Великия пост е разделен на четири части и Църквата мъдро е отредила да се изпълнява през първите дни на св. Четиридесетница, с цел да отклони нас, християните, от светски мисли и грижи и да ни насочи, особено в тези дни към съзнаване на греховете ни, към покаяние и сърдечно очистване.

Умилителните песнопения на Покайния канон, както и вдъхновяващите химни на Великото повечерие бяха изпълнени по утвърдена вече традиция от Софийския свещенически хор, ръководен от ик. Кирил Попов.

Епископ Поликарп се обърна към изпълнилите древния храм богомолен народ и с вдъхновени слова говори за най-важната добродетел – смирението.

Владиката говори за призива на св. Църква, която ни зове в този час да отдадем всичките си сили и да принесем на Господа искреното си покаяние и осъзнати грехове, защото така ще получим благодатта на опрощението. Той поощри да приминем тези дни в смирение и покаяние, защото покаянието е надежда, а надеждата съединена с любов няма да бъде отхвърлена от Господа.

Св. Андрей Критски († 713) е написал много стихирни, трипесници и канони, като най-известната му творба и връхът на неговото поетическо творчество е 250 тропаровия “Велик покаен канон”, който се изпълнява на части през първата седмица на св. Четиридесетница до четвъртък на Великото повечерие, а целият – в сряда на петата седмица по време на Малкото повечерие.

В този Велик канон са изредени всички забележителни прояви на истинско покаяние от Адам до благоразумния разбойник. Считан за своеобразна покайна автобиография, бил занесен в Константинопол лично от св. Андрей, заедно с житието на св. Мария Египетска, написано от св. Софроний Йерусалимски, като от този момент канонът бил включен в богослуженията през Великия пост.